

Concurs de Microrelats

IX EDICIÓ - ANY 2024

LLENGUA-CULTURA-LLIBERTAT

Tocat del bolet

S'entretenia retallant lletres minúscules i les guardava en pots de vidre.

- Són llavors. A finals d'hivern ja en faré alguna cosa –deia el vell bibliotecari. Sempre repetia, perquè així ho creia, que la llengua és una escola de vida.

Per Sant Jordi va plantar-les i, en veure'l, els guàrdies el van advertir que amb sequera no podia malgastar aigua regant aquella ximpleria: “Tampoc no creixerà res”

Trist i capcot s'anava marcint. Les lletres que havia plantat mai més no brotarien. Va provar de fer-les créixer amb imaginació, il·lusió i ganes de compartir.

Cada tarda, a l'hora de la fresca, s'asseia al seu hortet i parlava als brots que començaven a germinar. No tenien aigua, però l'empatia amb que els regava, els va fer créixer com calia.

Les lletres eren minúscules i, per tant, sortien fulles petites que formaven llibres petits. Llibres de contes per a la quitxalla. I quan va ser l'hora de la collita, va reunir la mainada i entre tots van començar una biblioteca de contes.

A la porta hi ha un rètol que diu: “Biblioteca del tocat del bolet”; i ara, gràcies a la Llengua, ha esdevingut una escola de vida.

Tothom diu, que el vell està tocat del bolet; però potser ... és el més assenyat.

TERCER PREMI CATEGORIA OBERTA

Toni Espinach i Grau

Sant Cugat del Vallès (Vallès Occidental)

ORGANITZA

HI COL·LABORA

